

dr Marek Łapiński (1941-2011)

Marek Łapiński urodził się 3 stycznia 1941 roku w Zamościu w rodzinie inteligenckiej. Był jedynakiem. Otrzymał staranne wychowanie i wykształcenie. Miał liczne zainteresowania, które rozwijał przez lata. Były to: historia Polski, literatura faktu, muzyka poważna. Grał w brydża. Kochał góry, w których często się wspinał.

Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Lublinie ukończył w 1964 roku. Dwuletni staż po studiach odbył w Szpitalu Powiatowym w Zamościu. W 1966 roku otrzymał od profesora Krwawicza zgodę na pracę w Klinice Okulistycznej w Lublinie na wolontariacie. Pracę tę przerwało powołanie go do wojska na 2 lata. W czasie pamiętnego marca 1968 roku odbywał ćwiczenia na WIML-u w Warszawie. Po zakończeniu służby wojskowej otrzymał etat w Klinice Okulistyki AM w Lublinie, gdzie uzyskał specjalizacje I i II stopnia (1971, 1974) oraz nabył umiejętności w operacjach schorzeń narządu wzroku.

Wrócił do Zamościa 31 października 1975 roku z powodów rodzinnych. Został przyjęty do pracy na Oddziale Ocznym Szpitala w Zamościu, którego ordynatorem był dr Zbysław Barycki. Został jego zastępcą. Jako jedyny wykonywał operacje pod mikroskopem. Ponadto pracował w Poradni Okulistycznej przy ulicy Partyzantów 5. Został konsultantem Wojewódzkiej Komisji Poborowej; funkcję tę pełnił do 1998 roku.

W związku z nowym podziałem administracyjnym Polski (1975) Zamość zyskał rangę miasta wojewódzkiego i powstały nowe inicjatywy, już wojewódzkie. Dnia 15 kwietnia 1976 roku dr Łapiński został oddelegowany do organizowania Porad-

ni Okulistycznej w Międzyzakładowej Przychodni Przemysłowej w Zamościu przy ulicy Zagłoby 8, przekształconej później w Wojewódzką Przychodnię Przemysłową z 2-gabinetową Poradnią Okulistyczną. Został zatrudniony na stanowisku starszego asystenta. Pracował tam do przejścia na emeryturę. W tamtym okresie na Oddziale Ocznym Szpitala w Zamościu pełnił dyżury telefoniczne, w czasie których także operował. Dodatkowo pracował w Spółdzielni „Lekarz”.

Był bardzo skromnym, pracowitym i rzetelnym lekarzem okulistą, szanowanym i lubianym przez pacjentów. Nigdy nie zabiegał o zaszczyty i stanowiska. Znajdował także czas na aktywne uczestnictwo w szkoleniach organizowanych przez Oddział Okulistyczny Szpitala w Zamościu.

W wieku 43 lat został wdowcem z dwojgiem małych dzieci. Radził sobie dzielnie z tymi trudnościami. Wychował i wykształcił córkę Ewę i syna Andrzeja, z których zawsze był bardzo dumny; cieszył się, że są kontynuatorami zainteresowań ojca.

Na kilka lat przed śmiercią nasiliły się u niego objawy i następstwa przewlekłej choroby, która bardzo wyniszczyła jego organizm. Odszedł 25 lutego 2011 roku.

Dnia 2 marca 2011 roku na Cmentarzu Komunalnym w Zamościu przy ulicy Śląskiej żegnali go najbliższa rodzina, pracownicy Przychodni Przemysłowej, w której przepracował ponad 30 lat, lekarze oraz wielu pacjentów.

*Stanisława Igras
z Oddziału Okulistycznego Szpitala w Zamościu*